

DİLİMİZİN ZENGİNLİKLERİ PROLESİ ARALIK AYI ETKİNLİĞİ

DEDE KORKUT HİKAYELERİNDEN HAREKETLE

"ANAHTAR KELİMELE İLE
ÖZGÜN HİKAYE YAZMA
YARIŞMASI"

ŞEHİT ÜSTEĞMEN MUSTAFA ŞİMŞEK İMAM HATİP ORTAOKULU

A N A H T A R K E L İ M E L E R

O B A

O R M A N

Y İ Ğ İ T L İ K

Y A R D İ M S E V E R

T Ö R E

C E N G A V E R

D E D E K O R K U T

A T

C E N K

A T A

B O Ğ A Ç H A N

O K

Ç A D İ R

BARLAS

Yazar:AHMET DAŞ

Sınıf:6/A

No:58

Şehit Üsteğmen Mustafa Şimşek İmam Hatip Ortaokulu

BARLAS

Barlas henüz onlu yaşlarında idi. Oğuz boylarının bozkırlarında büyüyen yiğit, kara yağız bir delikanlıydı. Obadaki çocuklar da büyükler de Barlas'ı çok severdi. Barlas her daim büyüklerin sohbetini dinler, onların at binişini, cenk edişini büyük bir hevesle izlerdi. Barlas büyüklere çok özeniyordu. Bir an evvel büyüme istiyordu. Onlar gibi at binmeyi, ok atmayı, cenk meydanında güreşmeyi çok istiyordu. Bereket ki bey babası ona şimdiden ok atmayı belletmişti. Ormandan getirdiği en kıymetli dallardan bir yay ve ok takımı da yapmıştı Barlas'a. Barlas da obadaki işlerinden fırsat buldukça oklarını alıp ormana keklik avına gider gidemezse de tahta kılıcıyla obanın tüm çocukları ile cenk eder ve onları alt ederdi. Gidip gelip anasına, “Anacığım beni yedir içir tez zamanda büyüt. Bey babam gibi bir cengâver olmak istiyorum. Ne gerekirse yedir bana. Ormandan istediğin yemişi, bitkiyi bulur getiririm sana” derdi. Anası da “Bre oğlum at binmekle kılıç kuşanmakla cengâver olunmaz. Büyüğünü say, küçüğünü sev, atanı, töreni bil, ağacı koru, börtü böceği hor görme evladım. Hele ondan sonra cengâverlik isteyeyim.” derdi.

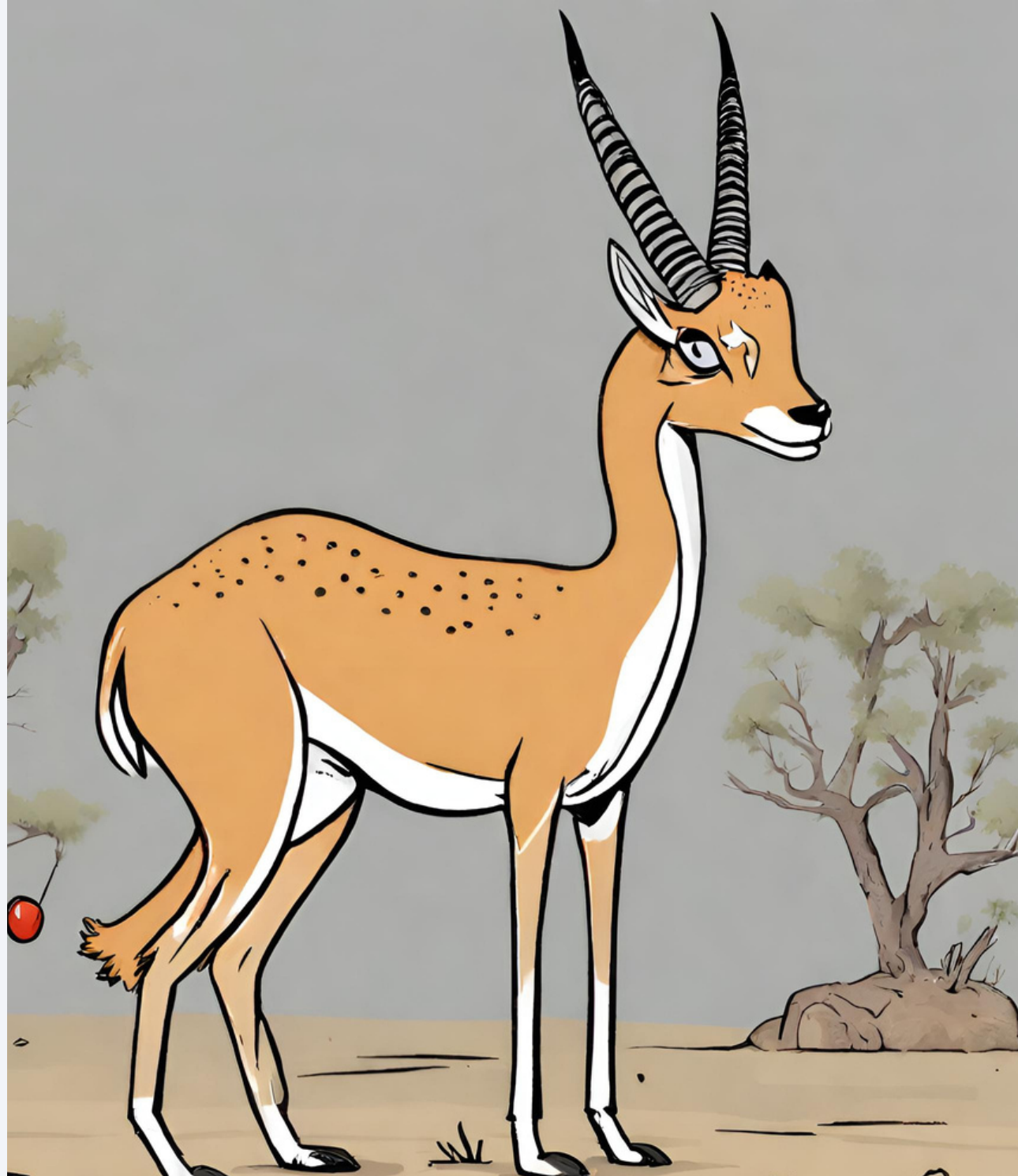
Anacığım beni yedir, içir tez zamanda büyüt.

Oba halkı göz mevsimini yaşıyordu. Kimisi kışlık odun kesiyor, kimisi yn çadırların eskiyen kısımlarını onarıyor, kimi de hayvanların bakımını yapıyordu.

Herkes birbirinin halini hatırını sorar, yardıma ihtiyacı olana hemen yardıma koşarlardı oba içinde. Akşam olunca ise herkes Dede Korkut'un masallarını dinlemek için bir telaşa düşerdi. Dede Korkut obanın en yaşlı, en bilge hem de en çok sevilen büyüğüydü. Bembeyaz sakalı, nur gibi parlayan bir yüzü vardı. Çocukları çok severdi, tabii ki çocuklar da Korkut dedelerini çok severlerdi. Onun masallarını dinlemeden uyuyamazlardı. Masal deyince aklınıza periler, prensesler gelmesin. Dede Korkut her masalında bir kahramanlık, bir erdemlik anlatır; çocuklara bozkır hayatının geleneklerini, törelerini masallar ile öğretirdi. Günlerden bir gün yine bir akşam akşam vakti obanın ortasında ateş yanmış, tüm çocuklar toplanmış Dede Korkut'un masalını dinliyordu. Dede Korkut en büyük erdemin sevgi, saygı ve yardımlaşma olduğunu anlatıyordu. Barlas anlatılanları can kulağı ile dinliyordu. Dede Korkut bu gece Boğaç Han'ı anlatmış ve tüm çocuklar heyecanla hop oturup hop kalkarak masalı dinlemişlerdi. Masal bitince herkes çadırlarına gidip uykuya dalmıştı. Barlas da yorulmuş hemen uyumuşt.

Ertesi sabah güneş yine ışıl ışıl doğmuştu el dokuması yün çadırların üzerine. Barlas da sabah erkenden kalkmış, anacığının sofrayı kurmasına yardım etmişti. Bey babası bugün kılıçlarını demirciye götürüp keskinleştirecekti. Barlas da günlük işlerini halletmiş ve obanın yanındaki ormana yürüyüşe çıkmıştı. Akşam için birkaç ağaç mantarı bulursa ya da bir kuş avlarsa bulgur aşı daha da lezzetli olurdu. Orman her zamanki gibi sakin ve huzur doluydu. Kendi başına dolaşmayı çok severdi Barlas. Kendini ormanın efendisi gibi düşünür daldan dala atlayan sincaplar ya da garip garip ten baykuşlar onu hiç rktmezdi. Ağaçların arasında dolaşırken acıyla inleyen bir ceylan sesi duydu. Koşup baktı ki bir ceylanın ayağı kayaların arasına sıkışmış, hayvancık acıyla inliyordu. Barlas çok üzüldü ne yapacağını şaşırdı sağa sola baktı. Etrafta kimsecikler de yoktu. İř başa düşmüştü hememen kalınca bir dal bulup taşları yerinden oynattı ve ceylanın ayağını kurtardı. Ancak ayağı kırılan ceylan yürüyemiyordu. Koşarak obaya gitti.

Babası Deli Demir'in çadırında kılıç dövüyordu.

Karşısında Barlas'ı soluk solua telaş içinde görünce korktu. Barlas olanları babasına bir bir anlattı. Hemen bir at arabası alıp ceylana yardıma gittiler. Barlas yaralı ceylanın yerini eliyle koymuş gibi çabucak bulmuştu. Zavallı hayvancık kıpırdamadan yatıyordu yerde. Deli Demir de yardımım dokunur diye onlarla birlikte gelmişti. El birliğı ile yaralı ceylanı at arabasına bindirip obaya getirdiler. Obanın şifacısı ceylanın ayağını hemen sardı ve bir ahıra onu yerleştirdi. Barlas o gece sabaha kadar ceylanın başında oturdu, sabaha karşı uyuyakalmıştı. Gün ışığı çadırın tepesindeki pencerelerden içeri girince gözlerini açabildi Barlas.

Yavru ceylan ayağı kalkmıştı Barlas sevinçle ceylana sarıldı. Anacığına koşup müjdeyi verdi. Bey babası da hayvanları otlatıp gelmişti. O da haberi duyunca çok sevindi. Hep beraber oturup anasının yaptığı tereyağılı ovmacı iştahla yediler.

Kahvaltıdan sonra yavru ceylanı alıp yeniden ormana gittiler. Ana ceylan sanki yavrusunu bekliyor gibi birden karşılarına çıktı ormanın içinde, yavrusunu koklayıp yanına katıp götürdü. Babası Barlas'ın saçlarını okşadı ve ona sımsıkı sarıldı.

Mutluluk ve huzurla obaya döndü baba oğul. Hayvanları yemleyip o günkü işleri halledip akşam olmasını bekledi Barlas. Bu akşam yine obanın ortasında ateş yanmış ve Dede Korkut'un masallarını dinlemek için tüm çocuklar toplanmıştı. Bugünkü masalın konusu da Barlas'ın yiğitliğıydi.

Dedem Korkut dedi ki:

“Zora düşmüş bir ceylan, inleyip istemiş eman,
Bakındı çevre yanına,
Bir yiğit çıkıverdi, karşısına.
Baktı olmayacak bir başına,
Koşup haber verdi obasına.

Hep bir olup yardım ettiler nazlı ceylana.

Ceylan rahata erdi, şifasını buldu.

Buradaki çocuklar yiğitlik nedir duydu.

Yiğit dediğin sofrasını açtığında cömert, düşmanına bile
mert,

Kardeş bacıya muhabbetli, zulme karşı adaletli
Anaya ataya hürmetli, aman dileyene merhametli olur.

Dersiniz ki Dedem Korkut ne söyler:

İçinizdeki bir yiğidin hikâyesidir bu. Barlas dediler
adına.

Şan verdi şeref verdi bugün anasına atasına.

Yavrularım sizi doğuran analar, yetiştiren babalar iki
cihanda bahtiyar olsun!

Yükünüz üzüm olsun! Ömrünüz uzun olsun! Hak Teâlâ
sizi ananıza atanıza bağışlasın!” diye niyaz eyleyip
bugünkü masalı bitirdi Dede Korkut. Herkes severek ve
imrenerek dinledi Barlas’ın hikâyesini. Barlas da çok
sevindi ve bu masaldan sonra gerçek yiğitliğin ne
olduğunu daha iyi anlamıştı

BARLAS:Kahraman, savaşçı.